

ת"פ 31454/10/15 - מדינת ישראל נגד איתן וובנך

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 31454-10-15 מדינת ישראל נ' וובנך

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רחל חג'ג'
נגד
הנאשם איתן וובנך ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת איומים ובעבירה היזק לרכוש במזיד.
2. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, ביום 21.3.15, על רקע ויכוח בנוגע לצפייה בטלוויזיה, הוציא הנאשם את התקע של הטלוויזיה, השליך את הממיר לעבר הרצפה והשלט נשבר. בנוסף, במועד אחר איים על בת זוגו לשעבר, בכך שאמר לה שיביא לה רעל לשתייה.
3. הנאשם הופנה לתסקיר שירות המבחן, ובמועד הטיעונים לעונש, כאשר נוכח בית המשפט כי בפני קצינת המבחן לא הודה הנאשם, הוא הפנה את תשומת לב הצדדים לכך. הסניגור ביקש לבדוק את העניין מול הנאשם. בדיון הנדחה ביום 24.10.17, ביקש הנאשם לחזור מהודייתו. לאחר שנשמעו טענות שני הצדדים, ניתנה החלטה מפורטת, מדוע בנסיבות העניין, אין מקום לאפשר לנאשם לחזור בו מן ההודיה שניתנה.

מתחם העונש ההולם

4. המאשימה טענה, כי מדובר בערך מוגן של הגנה על הקניין ועל שלמות הגוף. מדובר באיומים על בת זוג לשעבר, כאשר מגמת הפסיקה בעניין זה מחמירה. בנסיבות אלה נטען למתחם ענישה, הנע בין מאסר על תנאי עד ששה חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות.
5. ההגנה טענה כי מדובר בעבירות מינוריות, שאין לגביהם מקום להטלת מאסר בפועל.
6. אכן, מדובר בעבירות שאינן מן העבירות החמורות. העבירה של גרם היזק במזיד, לגביה הוגשה תמונה של השלט השבור ונטען שהוא רק התפרק. בהחלט ניתן לטעון כי מדובר בעבירה קלה. גם עבירת האיום איננה מן החמורות. מדובר באמירה כללית, שגם אם נועדה להפחיד, הרי שיש לראותה על רקע מכלול היחסים בין בני הזוג לשעבר, והעובדה שאפילו מועד אמירתה לא צויין, מלמד כי מסתמא מדובר בתלונה מאוחרת, שגם המתלוננת לא ראתה בה דבר חריג המחייב פנייה מיידית למשטרה.

7. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות, נע בין מאסר על תנאי ועד לחודשיים מאסר בפועל, שניתן לרצותם גם בעבודות שירות.

ענישה בתוך המתחם

8. לחובת הנאשם שבע הרשעות קודמות. בשנת 2004 הורשע כבר הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג, ונשפט להארכת מאסר על תנאי מתיק קודם. בשנת 2012 נדון הנאשם בגין עבירות של איומים, הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור, למאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים ולמאסר על תנאי של ארבעה חודשים, שהוא בר הפעלה בעניינו. בשנת 2013 נידון הנאשם שוב, בגין עבירה של תקיפת בת זוג, והוטל עליו מאסר על תנאי בלבד.

9. נמצא אפוא, כי אין זו הפעם הראשונה שהנאשם עומד לדין בעבירות של אלימות כלפי בת זוגו. כבר פעמיים בעבר הוא עמד לדין בגין עבירות דומות. יתרה מכך, מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו, לא הרתיעו מלבצע את העבירות נשוא תיק זה.

10. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 25.6.17, פירט כי הנאשם בן 49, יליד אתיופיה, גרוש ואב לחמישה. בשנת 2016 הוא עבר תאונת דרכים קשה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם איננו לוקח אחריות על העבירות שבהן הורשע, הוא מסרב לבחון את התנהלותו, כאשר מחומר קודם המצוי בשירות המבחן, עלה כי קיימת לו בעיה של צריכת אלכוהול. במסגרת הערכת הסיכון, ציין התסקיר, כי בשיחות עם הנאשם בלטה תחושת הקורבנות שלו, כאשר סנקציות עונשיות קודמות, לא היוו גורם הרתעתי. שירות המבחן מצא כי קיימת **רמת סיכון גבוהה** לחזרה לעבירות אלה בעתיד. בנסיבות אלה, שירות המבחן לא המליץ על הארכת המאסר המותנה.

11. יצוין כי לאחר הטיעונים לעונש, הגיש הסניגור מסמכים בנוגע למצבו הבריאותי של הנאשם. מהמסמכים עולה, כי ביום 14.1.2016 עבר התובע תאונת דרכים קשה, בעקבותיה סבל משברים בצלעות, ומיפוי עצמות הדגים חבלה בחוליות עמוד השדרה.

12. גזירת הדין בעניינו של הנאשם איננה פשוטה, שכן העבירות אינן כה חמורות ומלכתחילה הודה הנאשם, כאשר המאשימה הסכימה, שאם התסקיר יהיה חיובי בכל הפרמטרים, וימליץ על הארכת המאסר המותנה - תאמץ המאשימה את ההמלצה. גם מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם, מחייב התחשבות. עם זאת, לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בגין אלימות במשפחה, ומאסר על תנאי בן ארבעה חודשים שהוא בר הפעלה.

13. יש לזכור, כי עונש של מאסר על תנאי, הוא עונש שנגזר בגין תיק קודם, ושרק ביצועו נדחה והותנה בביצוע עבירה נוספת בתקופת התנאי. בנסיבות אלה, החוק וההלכה הפסוקה קובעים, כי כאשר מבצע נאשם עבירה למרות המאסר התלוי ועומד נגדו, הכלל הוא הפעלת מאסר על תנאי, והחריג הוא הארכתו או חידושו (רע"פ 509/11 **סמיר אבו עדיה נ' מדינת ישראל**, (23/01/2011); עפ"ג 55727-05-11 (מחוזי ב"ש) **מד"י נ' בחיץ** (2011); עפ"ג 25552-03-11 (מחוזי ב"ש) **מד"י נ' אלעמור** (2011)).

14. בעניינו, שירות המבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה, והנאשם איננו לוקח אחריות על המעשים. קשה אפוא

לראות עילה ראויה להארכת המאסר על תנאי.

15. עם זאת, במסגרת הפעלת המאסר על תנאי, לנוכח המינוריות היחסית של המעשים, נראה כי ניתן לקבוע שהמאסר ירוצה במסגרת עבודות שירות, וכי העונש שייגזר בגין העבירה הנוכחית יחפוף את הפעלת המאסר על תנאי.

16. אשר על כן לאחר שאני שוקל את מלוא השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על הפעלתו של מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת.פ. (שלום קריית גת) 54488-05-12 ביום 11.7.12.

ב. אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 20 יום, בחופף להפעלת המאסר על תנאי, היינו בס"ה ירצה הנאשם ארבעה חודשי מאסר.

ג. הנאשם ישא את העונש הכולל של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה, בעמותה למען הקשיש, העולה והגמלאי, במועצה האזורית באר טוביה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 8.5.18 עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בכלא באר-שבע. הנאשם מוזהר כי עליו להשמע לכל הוראות הממונה על עבודות שירות והמפקח הישיר, וכי אם לא יעשה כן, אפשר שהמאסר ירוצה בפועל ממש.

ד. חודשיים מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור אף אחת מן העבירות בהן הורשע.

17. העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018 במעמד הצדדים.